

Mihail GRĂMESCU

Unul dintre cele mai abominabile personaje ale regimului polițienesc din România ceaușistă era *Administratorul de bloc*. Figură odioasă a ultimilor ani ai ceaușismului biruitor, cu un statut social și juridic aberant, elaborat de legislația socialist-triumfalistă de după 1983, *Administratorul de bloc* reprezenta un factor birocratic al cărui rol de *informator oficial* al fostei Securități și Miliții era consemnat scriptic, fiind plătit din fondurile destinate tocmai personalului care se ocupa de controlul și urmărirea permanentă a populației la locul de reședință. Este bine știut că, începând din 1983, prin confiscarea și demolarea locuințelor proprietate particulară, cu curți, și ridicarea în locul lor a blocurilor de stat, Puterea comunistă din România intra în ultima sa fază de „înaintare spre comunism”: „desființarea ultimelor rămășițe ale mentalității burgheze” și înregimentarea întregii populații în rândurile **proletariatului** – adică a acelei categorii sociale deposedate care nu mai dispune decât de forța de muncă, pe care este silit să și-o vândă ca să poată trăi.

Astfel dezavuați, cetățenii rămânau complet la dispoziția „patronilor” roșii, care puteau dispune unde să fie ei disponibilizați „în funcție de necesitățile economice ale momentului”, roboți docili intersanjabili încartiruiți fără excepție ca simpli chiriași (nu proprietari!) ai locuințelor pe care li le ofereau întreprinderile din „fondurile de locuințe” puse la dispoziție de stat.

„Polițai-șef” și „agă” al acestor blocuri (de fapt „Cămine Muncitorești pentru familiști”) era *Administratorul de bloc* – al cărui statut era consemnat și stabilit juridic de *Legea Administratorului de bloc*. Studiind acest document se poate remarca faptul că, la nivel local, drepturile *Administratorului* sunt practic nelimitate în imobilul pe care-l are „în responsabilitate”, tot el gestionând și spațiul comun și dependențele. Legea îi conferă drept de **control și evidență** a persoanelor care intră și ies din apartamente, dreptul de a alerta „organele de stat” – Miliție, Procuratură, Armată sau Securitate – asigurând „filajul” permanent al locatarilor și, prin agenții Inspectoratului General de Stat, controlul asupra averilor, veniturilor realizate, locului de muncă și anturajului fiecăruia dintre locatari. Ca președinte al *Comitetului de bloc*, *Administratorul* se ocupă de gestionarea sumelor încasate din chirii, de îmbunătățirea și modificările aduse

spațiului alocat (sursă constantă de bacșișuri). E atotputernic: are acces la dosarele personale ale locatarilor și contribuie activ și substanțial la alcătuirea acestora – el stabilește dacă și cine din bloc duce „o viață morală și decentă” și cine nu, cine are „spirit civic și se preocupă de averea colectivă” și cine nu, după bunul lui plac, cine „are o conduită civilizată” și cine „se abate de la normele și regulile de viață ale eticii socialiste”. El stabilea cine mai poate locui în respectivele apartamente de stat și cine trebuia evacuat. Un *aparatic* local „multilateral dezvoltat” al Puterii comuniste.

După 1989, o parte dintre acești *Administratori* au fost schimbați din funcții. Nu toți. Dar chiar și pe unde au fost schimbați, **structura comunist-ceaușistă** a rămas aceeași. Complet caducă, după vânzarea către locatari a apartamentelor. Structura *sindicalistă* a rămas statutată de *Legea Administratorului de bloc* – încă în vigoare. Și statutul social-politic al *Administratorului* a rămas același. Tot el este informatorul oficial al neo-securității SRISTE actuale, tot el controlează cine intră și cine iese din imobil, cu cine și ce corespundează locatarii (violând fără rețineri secretul corespondenței), ce rude are în străinătate, ca să și dea raportul neo-miliției polițienești, tot el controlează averile locatarilor, violând nestânjenit legea secretului bancar. Tot el se ocupă de Gazeta de Perete a blocului și, post-R, de Avizier. Tot el coordonează „ședințele de bloc”. Tot el asigură paza imobilului și poliția lui secretă. Tot el este cel care oferă relații asistenților sociali de la locurile de muncă, de la secțiile de pașapoarte sau de la spitale, când se face controlul la domiciliu pentru a se consemna condiția socială sau familiară. Tot el percepe chiria și cotele de întreținere ale celor care nu au achiziționat apartamentele și nu și-au montat contoare personale. Tot el angajează portarul și pompierul, femeia de serviciu, gunoierii și orice alt personal pentru întreținere și reparații. (Pe vremuri, tot el se ocupa de coordonarea „muncii voluntare” a locatarilor). Tot el alertează organele Puterii de Stat pentru descinderi, Sectoristul și, înainte, coordona acțiunile Gărzilor Patriotice. Numai în prezența lui se puteau și, probabil, se pot efectua, arestările și perchezițiile la domiciliu. Era, și rămâne, un adevărat zbir local al Puterii roșii.

Acești *Administratori de bloc* au urmat chiar și niște „Școli de *Administrator de bloc*” – ale căror diplome au rămas valabile după '89 (ca și cele ale politrucilor și ziaristilor de la academia comunistă „Ștefan

Administratorul de bloc și Legea lustrăției

Ghiorghiu”). Noii administratori i-au avut ca „profesori” pe vechii colaboraționiști fervenți ai regimului ceaușist. Nimic nu s-a schimbat. Doar sloganul comunistilor în travesti de azi, care scandează „*Jos comunismul, tovarăși!*”

A vorbi în România, unde peste 70 % din populație locuiește la bloc, de vreo schimbare politică esențială atâta vreme cât mai dăinuie încă principalele structuri ceaușiste, este o naivitate. Aceleași bande locale, roșii, gestionează și acum după cum au fost învățate la școala ceaușistă – doar că au devenit mult mai cinice și mai corupte decât înainte. Așa-zisul „capitalism” din România de azi nu este altceva decât un comunism mascat al îmburgheziților roșii care și-au schimbat lozincile, nu și oamenii, și nici obiceiurile.

Orice *lege a lustrăției* ar trebui să înceapă, în primul rând, cu aceste structuri administrative locale, pe care legile anterioare, îndepărtându-le din cale controlul conducerilor care-i subordonau, nu au focut decât să le consolideze și promoveze pe aceleași trepte ierarhice.

Locuiesc pe Aleea Lăceni, din București. *Administratorul blocului* în care stau eu este țigan. Dar dintre cei cu ifose patriotarde de „român neaoș”, chiar „naționalist” – însă cu obiceiuri și comportament de șătrar. I-a dat casă Ceaușescu și, întrucât nevastă-sa fătase „conform directivelor” 4 puradei, primise onorurile de *Mamă-Eroină*, din subvențiile respective trăind toată familia, fără servicii înainte de a fi „ales” el *Administrator de bloc*. Prin 1990-1991 a fost dat afară din *Consiliul de administrație* din cauza neregulilor făcute în funcție și a datoriilor de la întreținere (avea cea mai mare datorie dintre toți locatarii), și condamnat cu suspendare. După aceea, în loc să fie evacuat, a fost scutit – prin Decretul de Stat dat de Guvern – de plata respectivă restantă (a cărei rată de amenzii a trebuit să o plătim toți ceilalți locatari, care achitaserăm în termen cota-parte la întreținere – amenzile veneau pe întregul imobil, nu defalcate pe apartamente) – și cu banii sustrași și-a cumpărat o mașină personală Dacia cu care și-a făcut taximetrist unul dintre copii. De câțiva ani, însă, el a reușit să reintre în funcția pierdută, așa că banda lui de rude, cei 4 copii și cei 7 nepoți și „prieteni” acestora, stau neîntrerupt la intrarea blocului, mâncând semințe pe treptele de la intrare și agresând verbal și fizic pe cei care încearcă să treacă printre ei. Prin 1993 a achiziționat abuziv Spălătoria comună de la parter și, la un moment dat, a făcut în ea un așa-zis „magazin-de-bloc”... alimentar, unde vindea (clandestin) băuturi

alcoolice. Ulterior a transformat Spălătoria în depozit de marfă (ceapă, cartofi) și și-a deschis câteva „buticuri”, tarabe, în piața improvizată de vizavi, tolerată de Poliție și Primărie, deși a debutat absolut ilegal.

Ca toți ceilalți administratori de la blocurile din jur și-a construit garaj personal pe aleea din fața blocului. Iar fi-su își parchează mașina în dreptul intrării. Și-a îngrădit cu sârmă spațiul verde al blocului și îl folosește pentru uz personal, ca să și întindă el boarfele la uscat acolo. Vara, ostentativ, își spăla covoarele pe aleea de intrare, cu furtunul, obligând pe cei ce trec la situații penibile și umiltoare în încercarea de a se strecura pe lângă preșurile lui pe care toată șatra, îmbrăcată sumar, se adună să le frece și stropească prin furtunul racordat la robinetele de la subsol, unde sunt „boxele” (comune), la care însă nimeni în afara lui nu are acces. Din cauza relațiilor pe care le are, ca *Administrator*, la secția de Poliție de sector, la Primărie, și nu numai, nimeni nu îi poate face nimic acestui scandalagiu care își pune pe geam boxele de la magnetofon, terorizând tot cvartalul cu urletele „manelor”, iar de când fi-su e taximetrist, își parchează mașina pe aleea din fața blocului, cu ușile deschise, și și lasă urlătoarea ore în șir la difuzoarele de bord date la maximum. Dă buzna peste locatari, în casă, „să verifice”: cum merge lumina, dacă se încălzesc caloriferele, dacă merge apa în baie, dacă funcționează antena colectivă sau dacă nu cumva ai umblat la ea (pe acolo își băgau cei de la Securitate firele aparatelor de ascultare).

Înainte de '89, când mobiliza populația la „muncă voluntară” (prezența obligatorie) și stabilea „normele” (ce și unde își va face fiecare iobag socialist claca roșie), pe mine mă punea să sap grădina de sub fereastra lui (locuiește la parter) în vreme ce toată familia de balaoacheși se așeza la geamul larg deschis, să rădă de mine și să-mi dea ordine: „vezi că acolo a rămas un petec nesăpat”, sau: „hai, dă-i bătaie, că altfel nu-ți poncez ziua și te scot și duminica viitoare la lucru!” Îmi împănase dosarul de cadre de la servicii cu acuzații că nu sunt destul de comunist și că nu am o origine socială, o pregătire politică și o morală corespunzătoare și „conspir” împotriva regimului. După '89, lansează peste tot zvonuri că așa fi fost comunist nomenclaturist și alte bazaconii (eu fiind, și înainte, și în continuare, **apolitic**, adică fără apartenență la nici un partid).

Nimeni nu îi poate face nimic! E un șef mafiot local. E un „naș” al mafiei roșii. Unul dintre nenumărații alți *Administratori de bloc* din România.

11 mai 2006